

Καὶ ὁ Gros ἀπήγγειλεν ἀκέραιον τὸ ὄνομα τοῦ γνωστοῦ ζώου, τοῦ θεωρουμένου ὡς πρότυπον ἠλιθιότητος.

Ἄν καὶ ἡ λέξις ἦτο ἱκανὴ νὰ ταράξῃ τὸν νόνον ζωγράφου, οἱ Ἕπαινοι ὅμως διέλυσαν τὴν ἐξ αὐτῆς ἐντύπωσιν. Ὁ Δελακροά παρέμεινε δύο ὥρας εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Gros. Ὅταν ἀνεχώρει:

— Ἔλα πάλιν νὰ μὲ ἰδῆς, εἶπεν ὁ βαρῶνος. Ὅθ' ἂν μάθω νὰ σχεδιάζῃς. X . . .

## Ἡ ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ ἘΝ ΡΩΣΣΙΑΙ

Ἐν Ῥωσσίᾳ, ἡ βιομηχανία τῶν θρησκευτικῶν εἰκόνων, ἰδιαίτερον ἀποτελεῖ κλάδον τῆς οἰκονομικῆς τέχνης. Ἡ ὀρθοδοξία τῶν διὰ τὴν λατρίαν καθιερωμένων ἀντικειμένων τηρεῖται εὐλαβέστατα καθ' ἅπασαν τὴν αὐτοκρατορίαν, καθὼς εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ἐν Τρόιτσα, ἐν Μόσχα, ἐν Τούλτα, ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας, ὁλόκληρα χωρία κατοικοῦνται ὑπὸ ζωγράφων ἢ μᾶλλον τεχνιτῶν, οἱ ὅποιοι πατροπαράδοτως ἔργον ἔχουσι νὰ κατασκευάζωσιν εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Παναγίας, τῶν διαφόρων ἁγίων κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς θεθειμένα ὑποδείγματα.

Πάντες οἱ κάτοικοι, ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιά, καταγίνονται εἰς τὴν βιομηχανίαν ταύτην. Ἐκαστος αὐτῶν ἔχει ἰδιαίτερον ἐργασίαν, εἰς τὴν καὶ ἀποκλειστικῶς ἀσχολεῖται. Οὕτω λ. χ. εἰς ζωγραφεῖ τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἕτερος τὸ στόμα, ἄλλος διακόπτει τὰς ἀκτῖνας, αἵτινες περιβάλλουσι τὸ πρόσωπον. Ἐπὶ τέλους δὲ ὁ ἀρχιεργάτης ἐπεξεργάζεται τὸ σύνολον τῆς εἰκόνης.

Ὅς οἱ ἀρχαῖοι Ἀθηναῖοι κριτελεύαζον διὰ πολυτίμων μετᾶλλων τὰς κυριώτερας εἰκόνας τῶν θεοτήτων αὐτῶν, ἐπισημοῦντες αὐτὰς διὰ τιμαλφῶν λίθων, οὕτω καὶ οἱ Ῥῶσοι κατασκευάζουσι τὰς εἰκόνας αὐτῶν ἀκολουθοῦντες τὸ ἀνατολικὸν δόγμα. Τὸ σῶμα εἶνε ἀείποτε ἐξωγραφημένον, οἱ περὶ τὸ πρόσωπον ἀκτινωτοὶ στέφανοι ἐπίχρῃσιν ἢ χρυσοῖ, ἡ δὲ διακόσμησις ἐν γένει ἐκ πολυτίμων μαργαριτῶν, ἀδαμάντων καὶ ἄλλων κριμηνίων μεγίστης ἀξίας.

Ἡ βιομηχανία αὕτη παρέχει θαύματα θρησκευτικῶν εἰκόνων καθ' ἅπασαν τὴν Ῥωσσίαν Ἐπικρατίαν, καὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, τὰ προϊόντα δὲ ταῦτα διασπείρονται εἰς ὅλας τὰς χώρας τοῦ ἀνατολικοῦ δόγματος.

Ἐκαστον δωμάτιον οἰκῆματος, εἴτε ἀνάκτορον εἶνε τοῦτο, εἴτε καλύθη πενιχρὰ ἔχει τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀνηρητημένην ἐν τινι καταφανεῖ γωνίᾳ, ὡς σύμβολον τρόπου τινὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ πανταχοῦ παρόντος καὶ τὰ πάντα ὀρῶντος.

Κατὰ τὸν κοιμαϊκὸν πόλεμον οἱ Γάλλοι στρατιῶται συνέλεξαν πολλὰ σήματα τοῦ εἶδους τούτου ἐκ τῶν λαϊκῶν τῶν φονευθέντων Ῥώσων ἀ-

ξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τὰ ὁποῖα οἱ Ῥῶσοι φέρουσιν ἐφ' ἑαυτῶν κατὰ θρησκευτικὸν ἔθιμον.

Οἱ Ῥῶσοι ἀγιογράφοι οὐδὲν ἔχουσι τὸ ἔξοχον ἐν τῇ τέχνῃ, ὅπερ νὰ καθιστᾷ αὐτοὺς ὑπερτέρους τῶν ἐν τῇ Δύσει τεχνιτῶν ζωγράφων, οἵτινες ἔργον ἔχουσι νὰ κατασκευάζωσι θρησκευτικὰς εἰκόνας ἐξωγραφημένας ἢ ἀναγλύφους.

## ΤΑ ΜΑΓΕΙΡΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ἐν Πετρούπολει.

Εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Ῥωσικοῦ κράτους συνεστήθησαν νεωστὶ πολλὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, σκοποῦντα τὴν ἀνακούφισιν τῆς ταλαιπώρου ζωῆς τῶν ἀπόρων καὶ τῶν πεινῶντων. Οὕτως ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἠνοίχθησαν ἀλληλοδιαδόχως ἐν βραχεῖ διαστήματι χρόνου ἐν Πετρούπολει πολλὰ μαγειρεῖα διὰ τοὺς πτωχοὺς ἔχοντα ἐλευθερίαν τὴν εἴσοδον.

Ἡ εὐγενὴς αὕτη ἰδέα τοῦ νὰ παρέχεται εὐεργεσία εἰς τὴν κατωτέραν τάξιν τῆς κοινωνίας, ἥτις εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῆς Ῥωσσίας εἶνε πολυάριθμος, καὶ νὰ δίδεται αὐτῇ βοήθεια καὶ ἀνακούφισις, ἀνήκει κυρίως εἰς τὸν ἱερέα τῆς γαλλοευαγγελικῆς ἐκκλησίας ἐν Πετρούπολει, κύριον Crété.

Δὲν εἶχον δ' εἰσέτι παρέλθει δύο ἑβδομάδες ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ πρώτου ἀσύλου, ἐν ᾧ παρεῖχτο δωρεὰν γεῦμα εἰς τοὺς ἀπόρους, ὅτε ἰδρῆθη καὶ ἕτερον οὕτως εἰπεῖν τροφοδοτεῖον εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Μιχαῆλ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς μεγάλης δουκίσσης Αἰκατερίνης Μιχαηλόβνας, ἥς αἱ εὐεργεσίαι πρὸς τὸν λαὸν ὑπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ἦσαν πρὸ πολλοῦ γνωσταί.

Τὸ πρῶτον μαγειρεῖον τοῦ λαοῦ παρέχει καθ' ἑκάστην γεῦμα εἰς 300 πρόσωπα, καίτοι κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς συστάσεώς του δὲν προσήρχοντο καθ' ἑκάστην πλείονες τῶν 100 ἀνθρώπων.

Καὶ εἰς τὰ ἀνάκτορα δὲ τῆς μεγάλης δουκίσσης παρασκευάζεται καθ' ἑκάστην τροφή διὰ 300 πρόσωπα. Αἱ δαπάναι τῆς προμηθείας ἀνέρχονται καθ' ἑκάστην εἰς 10 ρούβλια περίπου, διὰ δὲ τὸν μέλανα ἄρτον εἰς 5 ρούβλια. Μέρους τῶν δαπανῶν τούτων ἀνέλαβον πολλαὶ εὐγενεῖς καὶ εὐεργετικαὶ κυρίαι, τὸ δὲ πλεῖστον δαπανᾷ αὕτη ἡ μεγάλη δούκισσα. Αἱ κυρίαι αὗται πληρώνουσι κατὰ μῆνα 10-30 ρούβλια ἢ καὶ πλεῖον. Ἐπειδὴ δὲ αἱ συνεισφοραὶ τῶν κυριῶν τούτων ἀνέρχονται κατὰ μῆνα εἰς τὴν ποσότητα τῶν 200 ρούβλιων, ἐκάστη αὐτῶν τρέφει ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παρίσταται αὐτοπροσώπως εἰς τὸ μαγειρεῖον καὶ συμβοηθεῖ.

Ἡ τροφή, ἥτις παρέχεται εἰς τὰ τροφοδοτεῖα ταῦτα τοῖς πτωχοῖς, ἐπαρκεῖ πληρέστατα εἰς τὰς οὐχὶ μεγάλας ἀξιώσεις τῶν προσερχομένων. Συνίσταται δὲ ἐκ πινακίου βοφήματος ζώμου λα-

χάνων, ἔθνικοῦ φαγητοῦ τῶν Ῥώσων, καλουμέ-  
νου Schtschi, ἢ ἐκ ζωμοῦ μετὰ τεμαχίου κρέ-  
ατος. Ἐκ τῶν ἀτόμων, ἅτινα γευματίζουσιν  
εἰς τὰ τροφοδοτεῖα, ζητεῖται ἔνδειξις τῆς πε-  
νίας, ἐὰν μὴ ταῦτα ὄσιν ἀνάπηροι ἢ ἄλλως πως  
καταφανῶς πάσχοντες, παρὰ τῆς ἀστυνομίας,  
τῶν ἱερῶν, ἢ τῶν ἀδελφοτήτων, ἢ ἀπόδειξις τοῦ  
ιατροῦ περὶ τῆς ἀσθενείας. Μετὰ τὸ πέρασ τοῦ  
γεύματος παρέχεται τέϊον καὶ ἄρτος καὶ εἰς τοὺς  
προσελθόντας ἀνευ ἀποδείξεως, οὕτω δὲ οὐδεὶς ἐξ-  
έρχεται ἐκεῖθεν, χωρὶς νὰ ἔχη ῥίψῃ ὀλίγον ἄρτον  
καὶ «ἕνα ζεστό» εἰς τὴν κοιλίαν του.

Καὶ ἕτερον δὲ τροφοδοτεῖον ἰδρύθη ὑπὸ τῶν  
ἀδελφῶν τοῦ ἐλέους, ἔχον τὴν προστασίαν τῆς με-  
γάλῃς δουκίσσης δι' 800 πρόσωπα. Καὶ ἐν τῇ  
πόλει δὲ ἰδρύθη ἕτερον μέγα τοιοῦτον κατάστη-  
μα, εἰς ὃ ὁ ἀριθμὸς τῶν καθ' ἑκάστην προσερχο-  
μένων προσώπων ἀνέρχεται εἰς 600.

Πρὶν ἢ παρέλθῃ δὲ εἰς καὶ μόνος μὴν ἀπὸ τῆς  
εὐεργετικῆς ἐπιχειρήσεως τῆς μεγάλης δουκίσσης  
καὶ τοῦ ἱερέως Crété, ἰδρύθησαν καὶ ἕτερα δύο  
δημόσια μαγειρεῖα, εἶτα δὲ καὶ ἕτερα εἰς διάφορα  
μέρη τῆς πόλεως, οὕτως ὥστε μετὰ βραχὺ διά-  
στημα χρόνου ὑπάρχουσι νῦν 8 τοιαῦτα κατα-  
στήματα, ἅτινα παρέχουσιν ἐν ὅλῳ τροφὴν εἰς  
2000 ἀνθρώπους περίπου καθ' ἑκάστην.

Κυρία M\*.

### ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ ἱατρὸς Δ\*, ἀφοῦ ἐτελειώσῃ  
τὰς ἐπισκέψεις του, ἐπανελθὼν οἴκοι, παρετήρη-  
σεν ὅτι εἶχε λησμονήσει τὸ ἀλεξίβροχόν του. Χω-  
ρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν ἐξέρχεται εἰς ἀναζήτησίν του  
καὶ ἐπαναλαμβάνει κατὰ σειράν τὰς πρώϊνάς  
ἐπισκέψεις.

— Με συγχωρεῖτε, λέγει εἰς τὸν ἀνοιζάντα  
αὐτῷ εἰς τὴν πρώτην οἰκίαν, μήπως ἐλησμόνησα  
ἐδῶ τὴν ὀμβρέλλα μου;

— Ὁχι, ἱατρὲ, δὲν εἶνε ἐδῶ.

— Περιέργον, λέγει ζηρῶς ὁ ἡμέτερος ἀσκλη-  
πιάδης.

Εἰς τὸν δεῦτερον πελάτην ἢ αὐτὴ ἐρώτησις, ἢ  
αὐτὴ ἀπάντησις.

— Ἄ, αὐτὸ εἶνε ἔκτακτον, ἐψιθύρισεν.

Εἰς τὴν τρίτην ἐπίσκεψιν ἢ αὐτὴ ἀποτυχία.

— Ὡ, αὐτὸ εἶνε ἀνυπόφορον! λέγει ὁ ἱατρὸς.

Εἰς τὸν τέταρτον ἀσθενῆ ὁ ὑπηρέτης ἀποκρι-  
νεται ἀμέσως·

— Μάλιστα, ἱατρὲ, ἐδῶ τὴν ἀφήσατε ὀρίστε  
τὴν.

— Ἄ, τέλος πάντων! δόξα τῷ Θεῷ ποῦ ὑπάρ-  
χουν καὶ τίμιοι ἄνθρωποι, ἀναφωνεῖ ὁ ἱατρὸς μας  
ὡς ἀνακουρισθῆς.

\* \*

Ἄμερικανὸς τις εἰσῆλθε κατεσπυσμένως εἰς  
τηλεγραφικὸν τι γραφεῖον, ἔλαβε τεμαχίον χάρ-  
του καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ τὰ ἑξῆς:

«Κίγκτον, ὁδὸς Γροσβενὸρ, 10, Λονδίνον. Ἄγ-  
γέλλω μετὰ θλίψεως θάνατον θεῖου.

— Ἐλθετε ταχέως, εἵμεθα κληρονόμοι. Τζών».

Ὁ ὑπάλληλος τοῦ τηλεγραφείου ἀριθμήσας τὰς  
λέξεις λέγει:

— Εἶνε δύο λέξεις περισσότεροι, Κύριε.

— All right! ἀνερώνησεν ὁ ἐπιστέλλων τὸ τη-  
λεγράφημα. Ἀρριεράσατε τὸ: μετὰ θ.λίψεως.

\* \*

Ἐν Ῥώμῃ ἀνεγινώσκετο τὸ ἐπόμενον ἐπιτύμ-  
βιον ἐπὶ τοῦ τάφου ἀνδρογύνου·

«Διαβάτα, στήθι καὶ ἰδὲ τὸ θαῦμα.

Ἐδῶ κείνται ἀνὴρ καὶ γυνή, οἱ ὁποῖοι δὲν  
μαλόνουν».

\* \*

Πρὸ τινος ἢ τριετῆς κόρη τοῦ κ. M... ἦτο βα-  
ρώως ἀσθενής.

Οἱ γονεῖς ἐν ἀγωνίᾳ δὲν ἔκανον βῆμα ἀπὸ  
τὴν κλίνην τῆς μικρᾶς, ἵνα προλαμβάνωσι καὶ  
τὰς παραιτιωτέρας τῆς ἐπιθυμίας.

Κατὰ τινὰ στιγμὴν τὸ παιδίον ὑπανεγείρει ὀ-  
λίγον τὴν κεφαλὴν.

— Μαμά;

— Τί εἶνε, παιδί μου;

— Ὅταν ἀποθάνω, δὲν θὰ βάλῃς μαῦρα ταῖς  
κούκλαις μου;

### ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Πρακτικοὶ ἄνδρες, μέλλοντες νὰ ὑπερβῶσι τὸν  
οὐδὸν τοῦ σύζυγικοῦ βίου, ἐσκέφθησαν ὅτι ἡ σύζυ-  
γος αὐτῶν καλλίτερον νὰ ἀνήκῃ εἰς τὰς πνήσας  
ἢ εἰς τὰς πλουσίας, καὶ καλλίτερον εἰς τὰς ἀσχί-  
μους ἢ εἰς τὰς ὠραίας, διότι πτωχὴ καὶ ἄσχημος  
γυνὴ πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς προσφέρεται μετὰ  
περισσοτέρας εὐγνωμοσύνης καὶ τρυφερότητος, με-  
τὰ περισσοτέρας περιπαθείας καὶ ἀγαθότητος, θε-  
ωροῦσα πάντοτε αὐτὸν ὡς εὐεργέτην. Τὴν δὲ γνώ-  
μην ταύτην διὰ ποικίλων ἐπιχειρημάτων ἀνέπτυ-  
ξεν ὁ Michelet, ὅστις ἐξηκοντούτης ἤδη περιόπου  
καὶ ἐπικυρῶν τὸ τῶν ἀρχαίων περὶ τῶν γερόντων  
ἀξίωμα, ἀφοῦ ἐν τῇ νεότητι πλείστα σπουδαῖα  
διεπόνθησεν ἔργα, τελευταῖον ὀγκώδη περὶ θαλάσ-  
σης, περὶ πτηνῶν καὶ περὶ ἄλλων τοιοῦτων ἀντι-  
κειμένων συνέγραψε βιβλία, ἐν οἷς τὸ σπουδαί-  
τερον εἶνε τὸ περὶ ἔρωτος. Ἄλλ' οὕτω γενικῶς  
ἐκφερομένη ἢ ἀρχὴ αὕτη δὲν εἶνε ἀληθής· οὔτε  
ἡ πενία μαρτυρεῖ πάντοτε ἀγαθοὺς καὶ ἐπισεικῆς  
χαρκατῆρας, οὔτε ὁ πλοῦτος δυστρόπους καὶ μο-  
χθηρὸς· ὁ δὲ Λαθάτερ, ὅστις τοσοῦτον προσέ-  
χει εἰς τὴν φυσιογνωμίαν, φρονεῖ ὅτι σπανιώ-  
τατα τὸ κάλλος ὑποκρύπτει ἀσχημίαν ψυχῆς· καὶ  
ὁ Λαθάτερ δὲν ἀπατάται. Βεβαίως τὸ κάλλος  
καὶ ἡ ἀσχημία ἀνεξαρτήτως θεωρούμενα, καθ' ὅσον  
ἀφορᾷ τὴν κανονικότητα τῶν χαρακτῆρων ἢ τὸ  
ἀκανόνιστον αὐτῶν, τὴν λευκότητα ἢ μὴ τοῦ δερ-  
ματος, τὴν ὠραιότητα ἢ μὴ τῶν γραμμῶν τοῦ  
προσώπου, οὐδὲν ἀποδεικνύουσιν. Ἄλλ' εἰς πᾶν